

5. Zarzut piąty dotyczący nieprzedstawienia przez Komisję uzasadnienia.

- W tym względzie skarżąca twierdzi, że Komisja nie przedyskutowała pewnych istotnych zagadnień prawnych i faktycznych, przedstawiła niejednoznaczną argumentację, nie uwzględniła pewnych istotnych argumentów podniesionych przez strony trzecie i przedstawiła stwierdzenia mające sprzeczny charakter.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Słowenia/Komisja

(Sprawa T-626/17)

(2017/C 392/44)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: V. Klemenc i T. Mihelič Žitko, državni pravobranilki, i adwokat R. Knaak,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1353 z dnia 19 maja 2017 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 607/2009 w odniesieniu do odmian winorośli i ich synonimów, które można umieszczać na etykietach win (Dz.U. 2017, L 190, s. 5);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła art. 232 rozporządzenia nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych, ponieważ to ostatnie rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r., natomiast zaskarżone rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r. W ten sposób Komisja przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej w art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła z mocą wsteczną prawa nabyte słoweńskich producentów wina objętych chronioną nazwą pochodzenia „Teran” (PDO-SI-A1581), naruszając w ten sposób podstawowe zasady prawa europejskiego, mianowicie zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także zasadę proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła w sposób nieproporcjonalny prawa majątkowe słoweńskich producentów wina objęte chronioną nazwą pochodzenia „Teran” (PDO-SI-A1581) i w ten sposób naruszyła art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw człowieka i Podstawowych Wolności.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że przewidując w art. 2 zaskarżonego rozporządzenia okres przejściowy na wprowadzanie do obrotu zapasów wina wyprodukowanych przed datą wejścia w życie tego rozporządzenia, nawet jeśli nie spełniają one warunków oznakowania, o których mowa w jego art. 1, naruszyła art. 41 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim przytoczony wyżej przepis dotyczy wina wyprodukowanego przed 1 lipca 2013 r.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013, przy uwzględnieniu znaczenia, jakie podstawowe zasady prawa Unii, a także art. 17 karty i art. 1 protokołu nr 1 europejskiej konwencji praw człowieka nadają temu przepisowi; w ten sposób Komisja przekroczyła granice uprawnień przewidzianych w art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1308/2013.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja naruszyła art. 290 TFUE, a także przekroczyła uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych przyznane jej w traktatach.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że zważywszy, iż Komisja przyjęła zaskarżone rozporządzenie powołując się na wniosek Chorwacji o włączenie odmiany winorośli „teran” do części A załącznika XV do rozporządzenia Komisji nr 607/2009 – który to wniosek Chorwacja powinna była złożyć przed swoim przystąpieniem do Unii – gdy tymczasem taki wniosek nie został wcale złożony, ani Słowenia nie została poinformowana o takim wniosku w celu rozpoczęcia negocjacji, Komisja naruszyła art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 62 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 607/2009 w związku z art. 4 ust. 3 TUE i art. 49 ust. 2 TUE; w ten sposób Komisja przekroczyła również granice uprawnienia przewidzianego w art. 100 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że zmieniając treść zaskarżonego rozporządzenia w stosunku do projektu aktu delegowanego przedstawionego w dniu 24 stycznia 2017 r. na spotkaniu ekspertów od wina GREX WINE bez umożliwienia ekspertom z państw członkowskich wypowiedzenia się w sprawie zmienionego projektu, Komisja uchybiła zobowiązaniu, które sama podjęła w pkt V.28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa i w pkt II.7 Wspólnego porozumienia pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie aktów delegowanych, które stanowi załącznik do wspomnianego porozumienia międzyinstytucjonalnego; w ten sposób Komisja naruszyła istotne wymogi formalne i zasadę równowagi instytucjonalnej.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Rodonita/Komisja i SRB

(Sprawa T-645/17)

(2017/C 392/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Rodonita SL (La Coruña, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín i B. Fernández García)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji (SRB/EES/2017/08) Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji wydanej na sesji wykonawczej w dniu 7 czerwca 2017 r., którą przyjęto program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- ponadto, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, obciążenie kosztami strony pozwanej i interwenientów popierających częściowo lub w całości żądania strony pozwanej.